

Илија Пилиповић, помоћник министра

Време је за п

Снимио Горан СТАНКОВИЋ

Ове године започињемо са подмлађивањем кадра, што се одавно није десило.

У Војнотехнички институт доћи ће 20 младих инжењера и тежићемо да то не буде једнократно.

Верујем да ћемо уз ту меру и уз неминовни природни одлив, ипак, задржати квалитетне стручњаке, који су ВТИ и одбрамбену индустрију афирмисали у науци и на тржишту – истакао је Илија Пилиповић, помоћник министра одбране за материјалне ресурсе.

епосредно после завршетка 3. научно-стручног скупа о одбрамбеним технологијама *Отех 2009*. разговарали смо са председником Организационог одбора тог скупа, помоћником министра одбране за материјалне ресурсе Илијом Пилиповићем. У интервјуу за „Одбрану“ он је изнео своје утиске о *Отеху* и говорио о положају науке и војне индустрије.

– *Отех 2009* највећи је научно-стручни скуп који је ове године одржан у Србији, и веома је важан због размене знања, искустава и упознавања људи из одбрамбених технологија и технологија које имају двоструку примену. Он нам служи и као параметар интересовања стручњака за научни рад у тој области. Резултати који су постигнути на претходна три скупа показују нам да смо на правом путу, јер је сваки *Отех* све посећенији, а већи је и број учесника и радова – рекао је Пилиповић.

□ „*Отех*“ је ове године имао и међународни карактер.

– Ми тежимо, не само овим поводом него и иначе, да врата одбрамбених технологија наше земље што више отворимо, не само презентацијом научних радова већ и едукацијом. Тежимо да управо ВТИ буде, по својим инфраструктурним могућностима и потенцијалима, центар окупљања људи од науке из Србије, региона, и шире. Уверен сам да ће 2011. на *Отеху* бити присутни стручњаци и научници из целог региона.

□ Колика је, према Вашем мишљењу, јака веза науке и одбрамбене индустрије?

– Сврха сваке науке која се примењује за војне потребе јесте опремање војске, па и код нас. Веома је важно да се стручњаци и научници из тог домена приближе корисницима. Ми чинимо кораке у том правцу, и то се могло видети недавно, на вежби „*Одлучан одговор 2009*“ на Пештеру. Ту смо, први пут после низа година, обезбедили да стручњаци из Војнотехничког института буду неколико дана заједно са корисницима средстава НВО која они развијају. Веома је важно за њих да схвате потребе корисника, а и да корисници виде шта их у перспективи очекује. Такве активности ћемо плански наставити и следећих година. Посредник између корисника и науке јесте произвођач, и у наредном кораку учинићемо све да што више учврстимо и функционално повежемо производњу и развој, тачније тријангл – науку, производњу и кориснике.

одмлађивање кадра

Заједно са Војном академијом разматрамо идеју о реактивирању војнотехничког факултета, који би окупио млади кадар из цивилства, како бисмо му пренели знања и искуства стицана деценијама. Та знања и искуство стицали би у кабинетима, лабораторијама, али и у пракси, у фабрикама одбрамбене индустрије.

□ Не чини ли Вам се да је научно-стручни кадар у овој области прилично расут по разним институцијама и да га, због општег добра, треба окупити око значајних пројеката?

– Не смета нам расутост кадра. Нема потребе да на једном месту буде 3.000 људи. Битно је да их има. Убудуће ћемо тежити томе да све више користимо подрачун Војнотехничког института који се налази у трезору, како бисмо, са једне стране, пратили параметре употребности капацитета ВТИ, а по потреби бисмо, за поједине веће пројекте, средства са тог рачуна користили и за ангажовање стручњака изван система одбране, не само из земље него и из иностранства.

Недопустиво је да се један исти упалач за исту муницију развија на три места – у „Слободи“, „Крушику“ и у ВТИ. Данас се и хаубица 122 мм модернизује на два места – у ВТИ и у Југоимпорту – СДПР. Србија је мала да би то себи дозволила, тим пре што је и једнима, и другима, и трећим власник држава. Суштина је у синергији. Тежићемо да фузионишемо идеје и људе који раде на тим пројектима, без обзира на то где се они налазе. Наравно, и финансијска средства, и тиме ћемо омогућити да постојећи људски и материјални ресурси буду искоришћени на најбољи могући начин.

□ Подмлађивање кадра у нашим научноистраживачким установама је неминовност. Колико ће младих људи доћи у ВТИ?

– Ове године започињемо са подмлађивањем кадра, што се одавно није десило. У Војнотехнички институт доћи ће 20 младих инжењера и тежићемо да то не буде једнократно. Верујем да ћемо уз ту меру и уз неминовни природни одлив, ипак, задржати квалитетне стручњаке, који су ВТИ и одбрамбену индустрију афирмисали у науци и на тржишту.

□ Шта мислите о идеји коју је на округлом столу „Отеха“ предложио директор „Милана Благојевића“ из Лучана да та фабрика прими на школовање младе инжењере како би још боље овладали знањима потребним за њихов будући рад?

– Замисао јесте добра. Треба је разрадити и организовати у сарадњи са Војном академијом. Одличан је пример својвременог Војнотехничког факултета. Дакле, младе људе из мањих средина у Србији треба стипендирати и обучавати у Београду, али би и људе из Београда требало чешће, више и дуже слати у фабрике не би ли се спој производње, квалитета и науке ускладио са потребама корисника.

□ У опремању Војске Србије акценат је на домаћем развоју и производњи НВО, али одређена средства не могу се набавити на домаћем тржишту. Шта ће се увозити?

– Шта ћемо увозити, то зависи од потреба Војске, од могућности домаће одбрамбене индустрије и, наравно, од финансијских средстава која ће бити опредељена за следећу годину.

□ Један од приоритета научноистраживачких установа јесте набавка савремене мерне опреме. На овом скупу припадници

Техничког опитног центра увелико су лобирали за набавку неопходне мерне опреме. Има ли наде да се удовољи њиховим потребама?

– Да. Заиста је крајње време да схватимо како квалитет има цену, немерљиву, и да је нужа и неопходност осавремењавање опреме за испитивање, тако да нема сумње да ће следеће године, какав год буџет био, ТОЦ започети са значајнијим опремањем својих лабораторија и полигона у Никинцима.

□ Како објашњавате чињеницу да се у години велике светске економске кризе код нас интензивира рад одбрамбене индустрије, ВТИ, повећа извоз средстава НВО и да „Југоимпорт – СДПР“ постаје највећи извозник у земљи у првом кварталу ове године?

– Стицај околности је хтео да нам крене баш сада када је велика економска криза, али то чега смо сада сведоци јесте резултат

процеса који, када је реч о одбрамбеној индустрији, траје добрих шест-седам година. Карика која нам је недостајала била је државна подршка. У последњих двадесетак година, ниједан министар одбране није се толико ангажовао на обнављању међународних војноекономских односа као министар Шутановац, а то очигледно даје резултате. То нас охрабрује и подстиче да убудуће одржимо достигнути степен. Не бих волео да то буде пик који ће касније пасти. Једини начин да тај раст одржимо јесте да запослимо младе људе, осавременимо опрему у научноистраживачким установама, те да уведемо нове технологије у производњу.

□ На који начин данас држава помаже одбрамбеној индустрији?

– Подстакнута добрим резултатима које остварују предузећа одбрамбене индустрије, држава има слуха да предузећима одбрамбене индустрије помогне више него икада до сада. Омогућена је субвенционисана кредитна линија за одржавање ликвидности њихових предузећа и за инвестициона улагања у опрему, а надам се и верујем и у нове технологије. Такође, верујем да ћемо решити све проблеме из претходног периода, од којих пати цела наша привреда, попут спајања стажа и друго. Нема сумње да држава помаже и улаже у оне који имају резултате, не само вербално и маркетиншки већ и финансијским средствима.

□ Када ће област одбрамбене индустрије бити детаљније регулисана? Хоће ли усвајање стратегијских докумената и закона у Скупштини томе помоћи?

– То су базични документи из којих проистиче све остало. То је улаз. Следи израда дугорочног плана развоја система одбране, чији нацрт се већ припрема. После усвајања измена и допуна закона, нових закона и стратегијских докумената, који су сада у Скупштини, дубље и прецизније ће се ући у израду тог дугорочног плана. Када га министар усвоји, предложиће га Влади, а Влада Скупштини. Веома је важно за све чиниоце да се тим документом дугорочно опредељујемо, на пример, на десет година, куда би систем требало да иде – у организационом смислу, људском потенцијалу, по питању опреме, па и финансија. Верујемо да ће тај план, када буде усвојен у Скупштини, а надамо се догодине, бити обавезујући не само за наше већ и за дуга министарства. ■

Мира ШВЕДИЋ